

De basisset van cijfergegevens in het kader van De Genks:

Van de 13 centrumsteden heeft Genk het grootste aandeel niet-Belgen (gevolgd door Antwerpen en Leuven). 13% van de Genkenaren heeft een andere nationaliteit dan de Belgische. Er zijn ongeveer 90 verschillende nationaliteiten in Genk. De meest voorkomende nationaliteiten zijn respectievelijk de Italiaanse, Turkse, Nederlandse, Marokkaanse en Griekse.

Iets meer dan de helft van de Belgische Genkenaren is van niet-Belgisch origine. Het aandeel geboortes van Turkse of Marokkaanse etniciteit ten opzichte van het totaal aantal geboortes is de laatste 15 jaar gestegen van 29% naar 44%. Iets meer dan de helft van huwelijken van Turkse en Marokkaanse Genkenaren is met een partner uit Turkije resp. Marokko.

Genk scoort van alle centrumsteden het hoogst met betrekking tot de zichtbaarheid van diversiteit in publieke (kader)functies.

Genk heeft globaal gezien over een lange periode een negatief migratiesaldo: er zijn meer mensen die wegtrekken uit Genk dan dat er in Genk komen wonen. Indien de migraties worden opgedeeld in binnenlandse versus buitenlandse migratie blijkt dat het binnenlands migratiesaldo negatief is: er zijn meer uitwijkingen naar andere Belgische gemeenten dan inwijkingen uit andere Belgische gemeenten. Het buitenlands migratiesaldo is positief: er zijn meer inwijkingen uit het buitenland dan uitwijkingen naar het buitenland. Uit de verdeling van de in- en uitwijkingen volgens nationaliteit blijkt dat het migratiesaldo voor de Belgen negatief is; dat van de niet-Belgen daarentegen is positief.

Genk is de jongste centrumstad: ze heeft het hoogste aandeel jongeren en het laagste aandeel 60-plussers. Toch vergrijsd de samenleving: in 1990 was nog 30% van de Genkenaren jonger dan 20 jaar; 14% was 60 jaar of ouder. In de periode 1990-2009 is de jonge bevolking met 15% afgenomen, het aantal 60-en-plussers daarentegen is met bijna 60% toegenomen.

Een gemiddeld Genks gezin telt momenteel 2,63 personen. 1 Genks gezin op 4 bestaat uit 1 persoon. Dit betekent dat 10% van de Genkenaren alleen woont.

40% van de Genkse kinderen in de lagere school hebben een andere thuistaal dan het Nederlands. 22% van de Genkse kinderen in het gewone lager onderwijs herhaalt minstens 1 leerjaar van de lagere school. Deze achterstand is vergelijkbaar met die van de andere centrumsteden. 44,5% van de leerlingen in het Genkse secundair onderwijs loopt één of meerdere jaren achterstand op. Hier scoort Genk opmerkelijk hoger dan het gemiddelde van de centrumsteden: 38%. 9% van de Genkenaren is hoger opgeleid. Het Genkse secundair onderwijs heeft een lage aantrekkingskracht: vergeleken met andere centrumsteden is er een lagere instroom van leerlingen van buiten de stad.

Op 100 Genkenaren tussen 15 en 64 jaar zijn er 56 aan het werk. Genk heeft de laagste werkzaamheidsgraad van de 13 centrumsteden (cijfers 2007). Er zijn zeer weinig werkende vrouwen in Genk. De werkloosheidsgraad van de Genkenaren (cijfers eind 2008) bedraagt 11,4% en is anderhalve keer hoger dan die van Limburg en die van Vlaanderen. Van de 13 Vlaamse centrumsteden heeft enkel Antwerpen nog een hogere werkloosheidsgraad.

Genk kende daarentegen van alle centrumsteden de sterkste groei van werkgelegenheid in 2008 (8,6%).

Genk heeft het laagste gemiddeld inkomen per inwoner van de 13 centrumsteden: het inkomen van de gemiddelde Genkenaar was 2.430 euro minder dan dat van de gemiddelde Vlaming.

Zowel de schoolkeuze, de invulling van de vrijetijd bij kinderen en de deelname aan het verenigingsleven door volwassenen worden sterk bepaald door de etnisch-culturele achtergrond.

75% van de Genkenaren geeft aan (zeer) tevreden te zijn over hun stad. Hiermee staat Genk op de 6de plaats van de 13 centrumsteden. Genk staat op de 2de plaats als het gaat over jeugdruimte in de wijken en tevredenheid van de burgers over contacten in de buurt.

Met betrekking tot infoverspreiding over en door de stad scoort Genk van alle centrumsteden het best.

Samenvattend: Genk is een stad met een sociaal kwetsbare bevolking die gekenmerkt is door een grote etnisch-culturele diversiteit. Deze verscheidenheid heeft het potentieel in zich om deze stad op diverse domeinen te verrijken. Maar op dit ogenblik hangt deze diversiteit sterk samen met het achterblijven van bepaalde bevolkingsgroepen in het onderwijs, op de arbeidsmarkt, in politieke en administratieve functies. De stad streeft naar een optimale ontwikkeling van de talenten van de burgers, naar een optimale inzet van het aanwezige sociaal kapitaal. Dit moet een nieuwe burgerdynamiek aan de stad geven.